

عنوان مقاله:

بررسی موارد بیماران با استنت حالب فراموش شده و مدیریت آن ها

محل انتشار:

مجله تحقیقات در ارولوژی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مجید آذری
رباب مقصودی
کاوه مهرآوران
بهنام شکبیا
محمد یعقوبی

خلاصه مقاله:

مقدمه: اغلب استنت های حالب فراموش شده، به ویژه مواردی که بیش تر از یک سال گذشته است، نیاز به اقدامات تکمیلی مانند ESWL، یورتروسکوپی و PCNL یا مجموعه ای از موارد فوق را شامل می شود. در این مطالعه قصد داریم مدیریت استنت حالب دبل جی فراموش شده را مورد بررسی قرار دهیم. روش کار: تمامی بیمارانی که، از فروردین ۱۳۹۹ تا فروردین ۱۴۰۱، با تاخیر بیش تر از ۳ ماه در خارج کردن استنت حالب دبل جی به بیمارستان مراجعه کرده بودند، وارد مطالعه شدند. اطلاعات بیماران از پرونده بیماران استخراج و وارد چک لیست شدند. کلیه موارد بیماران بر اساس معیار FECALE درجه بندی شدند. نتایج: در مجموع ۷۰ بیمار و ۸۹ پروسیجر جراحی مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین سنی بیماران، $36/46 \pm 72/16$ سال بود که از این میان، ۳/۸۴ % مرد بودند. میانگین مدت زمان باقی ماندن استنت دبل جی، ۱۷/۱۳ ماه بود. شایع ترین شکایات بیماران، سوزش ادرار (۹/۵۲ %) و تکرر ادرار (۶/۴۸ %) بود. ۹/۷۷ % بیماران هیدرونفروزیس و ۷/۲۵ % عفونت ادراری داشتند. آگاهی رسانی در مورد خارج کردن به موقع استنت حالب در ۲/۶۵ % از بیماران انجام شده بود. بیش ترین پروسیجرهای استفاده شده، یورتروسکوپی (۹/۵۳ %، ۶/۳۲ % TUL و ۵/۱۳ % PCNL) بودند. اکثریت بیماران (۱/۵۵ %) در معیار FECALE، درجه ۱ و ۵/۲۲ %، درجه ۲ طبقه بندی شدند. نتیجه گیری: نتایج مطالعه ما نشان داد که درمان اندورولوژیک استنت های حالب فراموش شده در یک جلسه امکان پذیر و ایمن بود، اما گاهی نیاز به درمان های بیش تر مانند ESWL و PCNL بود.

کلمات کلیدی:

, forgotten ureteral stent, encrustation, endourologic treatment, FECALE classification
استنت حالب فراموش شده، انکراستاسیون، درمان اندورولوژیک، طبقه بندی FECALE

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1837443>

